

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
	/ 2658824	Fiskeriafdelingen	27-09-2017

SAMLENOTAT
Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 9.-10. oktober 2017

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen
- *Politisk enighed*
KOM (2017) 461
2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2018
- *Udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger ikke
3. Forberedelse af det 25. årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), Marrakesh, Marokko, den 14. - 22. november 2017
- *Udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger ikke
4. Forslag om en flerårig plan for laksebestanden i Østersøen og for fiskeriet efter denne bestand
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 470
5. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem den Europæisk Union og Republikken Mauritius,

Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius, og

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2017) 486, KOM (2017) 483 og KOM (2017) 484

Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen.
KOM (2017) 461

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. september 2017. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

Kommissionens forslag om fiskerimuligheder for 2018 omfatter fastsættelse af fiskerimuligheder for de kommercielt vigtigste bestande i Østersøen i form af TAC¹/kvoter for 2018. Som noget nyt i TAC/kvoteforordningen indeholder forslaget tillige et totalt forbud mod både kommercielt og rekreativt fiskeri efter ål i Østersøen. Kommissionen foreslår en uændret kvote for torsk i vestlige Østersø kombineret med videreførelse af lukkeperioden uden undtagelser og begrænsninger for det rekreative fiskeri og en forholdsvis stor reduktion for torsk i østlige Østersø. Forslaget indebærer endvidere meget betydelige reduktioner af kvoten for sild i den vestlige Østersø og i den botniske bugt samt reduktioner for sildekvoten i Rigabugten, for laks i den finske bugt og for rødspætte. Forslaget indebærer en mindre stigning i kvoten for brisling og for laks i område 22-31 og en væsentlig stigning for kvoten for sild i den centrale Østersø.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2017) 461 af 29. august 2017 fremsendt forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen. Forslaget er oversendt til Rådet den 29. august 2017 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 9. oktober 2017 med henblik på politisk enighed.

3. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens forslag om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen er at fastsætte fangstbegrænsninger for EU-fiskeriet med henblik på at sikre et bæredygtigt fiskeri på såvel kort som langt sigt.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimuligheder i Østersøen udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelseråd

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

(ICES) under hensyntagen til principperne for TAC-fastsættelse, som fremgår af Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2018 - KOM (2017) 368. Det fremgår af disse principper, at såfremt der foreligger en forvaltningsplan, skal en sådan danne grundlag for fastsættelse af fiskerimuligheder, og derudover vil Kommissionen foreslå, at TAC og kvoter for 2018 fastsættes på MSY²-niveau for bestande med fuld analytisk rådgivning og med MSY-estimater.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil fiskerimulighederne blive foreslået på baggrund af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at tilsidesætte behovet for bevaring af bestandene.

Ved rådgivning for bestande, der ikke fastlægges biologiske værdier for, anvendes den "data begrænsede tilgang". Denne tilgang er anvendt for rødspætte i den østlige Østersø og for torsk i den østlige Østersø. Det bemærkes, at torsk i den østlige Østersø ikke er en "data begrænset bestand", men at det er metoden for vurdering af databegrænsede bestande, som er lagt til grund for rådgivningen. Det bemærkes endvidere, at Kommissionen for den samlede kvote for rødspætte i Østersøen antager, at hele rødspættebestanden er MSY på 0,37.

EU/Rusland

EU og Rusland indgik den 10.-12. juli 2006 en aftale om samarbejde på fiskeriområdet og om bevarelse af de levende marine ressourcer i Østersøen. Aftalen blev ratificeret af EU den 4. juni 2009. EU og Rusland har ikke opnået enighed om fælles forvaltning for de fælles bestande, hvilket betyder, at EU's rådigheds mængder for bestande fælles med Rusland også i 2018 vil blive fastsat som autonome kvoter. Kommissionen har, hvor det er relevant i forslaget til fiskerimuligheder, fraregnet de teoretiske russiske andele. EU's fælles bestande med Rusland er: Sild i den centrale Østersø, torsk i den østlige Østersø, laks og brisling. I 2010 blev der opnået enighed om fordelingsnøglerne for laks (russisk andel = 1,9 % i ICES-områder 22-31, og 9,30 % i ICES-område 32) og for brisling med en andel på 10,08 % til Rusland. For torsk i den østlige Østersø og sild i den centrale Østersø er EU-positionen, at de russiske andele skal baseres på historiske andele svarende til henholdsvis 5 % og 9,50 %, mens Rusland kræver henholdsvis 15,80 % og 11,80 %.

Fiskerimuligheder

² Fiskeri på grundlag af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) er den fiskeriintensitet, der giver det største udbytte fra bestanden på lang sigt uden at reducere bestandens evne til at reproducere sig på kort sigt.

ICES giver for tredje år i træk en rådgivning for torsk for henholdsvis den vestlige og den østlige torskebestand, og ikke for de to forvaltningsområder i Østersøen. Denne metode komplicerer fastsættelse af kvoter for de to forvaltningsområder, fordi en del af den såkaldte østbestand er udbredt i underområde 24, som udgør en del af det vestlige forvaltningsområde. ICES har i sin rådgivning indregnet det tyske rekreative fiskeri samt den forventede effekt af begrænsninger i det rekreative fiskeri, og har i beregningen for det kommercielle fiskeri taget højde for disse forhold.

Som følge af at rådgivningen gives for de to torskebestande og ikke på forvaltningsområder, angiver ICES på baggrund af fiskerimønstret en model for, i hvilket omfang den østlige bestand kan henregnes til det vestlige forvaltningsområde og dermed fiskes i dette område. Denne model forudsætter, at mængden af østtorsk, der kan fiskes i det østlige område reduceres med en mængde svarende til fiskerimuligheder for østtorsk, som der gives mulighed for i det vestlige forvaltningsområde.

Følges den foreliggende rådgivning for torsk i underområde 22-24 (vestlig Østersø), vil dette indebære en stigning i TAC på 8 % i forhold i TAC for 2017, mens TAC for torsk i den østlige Østersø reduceres med 28 %³. Kommissionens forslag indebærer en uændret TAC for den vestlige Østersø kombineret med en lukkeperiode for fiskeri efter torsk fra 1. februar til 31. marts 2018 uden undtagelser tillige med en uændret begrænsning for det rekreative fiskeri efter torsk i området. Det betyder, at lyst- og fritidsfiskere må tage maksimalt fem stk. torsk med i land pr. dag, dog kun tre stk. i den lukkeperiode, der foreslås videreført for det kommercielle fiskeri.

I forhold til sidste år indebærer Kommissionens forslag en reduktion i kvoten for sild i den vestlige Østersø på 54 % mens ICES rådgivning angiver fiskerimuligheder svarende til en reduktion på 39 %.

Forslaget indebærer en forøgelse i TAC for brisling på 1 % og en stigning i kvoten for sild i den centrale Østersø på 25 % og for laks en stigning i kvoten på 11 %. Kommissionen foreslår en reduktion i TAC for rødspætte på 20 %.

Som et nyt element i forslag til fiskerimuligheder i Østersøen indeholder Kommissionens forslag i år også en regulering af ål. Kommissionen

³ ICES har i sin model "overført" en mængde østtorsk til det vestlige forvaltningsområde, og således fremkommer en rådgivning for det vestlige forvaltningsområde. Når der refereres til en reduktion i østbestanden, er reduktionen i ICES rådgivningen en reduktion i østbestanden, og ikke for det østlige forvaltningsområde.

foreslår et totalt forbud mod fiskeri efter ål i både kommercielle fiskeri og i det rekreative fiskeri. Kommissionen henviser i sit forslag til, at bestandssituationen for ål er meget dårlig, og at det har vist sig vanskeligt for medlemsstaterne at leve op til de krav, der fremgår af Rådets forordning 1100/2007 om en genopbygning af bestanden af europæisk ål.

Landingsforpligtelsen for fiskerier i Østersøen er fuldt indfaset med indførelse af landingsforpligtelsen for rødspætte fra 1. januar 2017, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1380/2013 (grundforordningen).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig forvaltningsplan for torsk, sild og brisling i Østersøen, forordning (EU) 2016/1139, trådte i kraft den 20. juli 2016. ICES rådgivningen for 2018 er for første gang baseret på principperne i den flerårige forvaltningsplan, som blandt andet som noget nyt indeholder spænd for værdier for målet for fiskeridødelighed, FMSY, samt værdier for gydebiomasse for de relevante arter. Disse værdier er bestemmende for fastsættelse af fiskerimuligheder.

Nedenfor er angivet en samlet oversigt over fiskerimuligheder for 2018 for de vigtigste bestande sammenlignet med 2017 samt i relation til ICES rådgivningen for 2018.

<i>Art (Område)</i>	<i>Biologisk rådgivning (for 2018 tons), ændring i forhold til TAC 2017 og princip for rådgivning</i>	<i>Kort biologisk status</i>	<i>Kommissionens forslag for 2018 (tons)</i>	<i>TAC 2017 i tons</i>	<i>Procentuel ændring 2017/2018 (%)</i>	<i>DK andel af EU TAC (%)</i>
<i>Sild i den vestlige Østersø (22-24)</i>	Rådgivningen gives på baggrund af MSY tilgangen. Bestanden deles med Skagerrak/Kattegat og område 22-24 med 50 % til hver af de to områder	Årets bestandsvurdering nedjusterer bestandsstørrelsen. Der gennemføres imidlertid i 2018 en større biologisk vurdering af bestanden, og den manglende stabilitet i modellen vil blive undersøgt nærmere. Fangsterne har været stabile i de senere år. Fiskeridødeligheden er anslået til 0,44 i 2017 (over MSY 0,32).	12 987	28 401	- 54	(14 %)
<i>Sild i den centrale Østersø (25-27,</i>	Rådgivningen er baseret på den flerårige plan og MSY. Maksimal	Bestanden udvikler sig stabilt med anslået fiskeridødelighed på $F=0,2$ i 2017 (under	238 229	191 129	25 %	(2 %)

<i>Art (Område)</i>	<i>Biologisk rådgivning (for 2018 tons), ændring i forhold til TAC 2017 og princip for rådgivning</i>	<i>Kort biologisk status</i>	<i>Kommissionens forslag for 2018 (tons)</i>	<i>TAC 2017 i tons</i>	<i>Procentuel ændring 2017/2018 (%)</i>	<i>DK andel af EU TAC (%)</i>
<i>28.2, 29 og 32)</i>	fangst ved F_{MSY} : 267 745 tons inkl. andelen til Rusland.	MSY 0,22).				
<i>Torsk i den østlige Østersø (25-32)</i>	Rådgivningen er baseret på metoden for data begrænset tilgang. Maksimal fangstmængde på østbestanden angivet 26 071 tons, inkl. andelen til Rusland.	Bestanden er fortsat i dårlig kondition, og det er vanskeligt at aldersbestemme torsken, som fortsat ikke vokser som ønsket.	22 275	30 857	- 28 %	(22 %)
<i>Torsk i den vestlige Østersø (22-24)</i>	Rådgivningen er baseret på den flerårige plan og MSY tilgang baseret på $F=0,19$. maksimal fangstmængde på forvaltningsområdet er 6 066 tons	Gydebiomassen er under både MSY Btrigger og B_{lim}^4 , men antages for 2018 at komme over B_{lim} . Fiskeridødeligheden vurderes at ligge på 0,93 (2016), men antages for 2017 til 0,37. Der ser ud til at en god 2016-årgang er på vej ind.	5 597	5 597	0	(43 %)
<i>Rødspætte (22-32)</i>	Rådgivning er baseret på $F_{MSY}=0,37$ for det samlede forvaltningsområde. Anbefalingen er maksimal fangst 7 862 tons.	ICES anfører, at bestandsvurderingen sidste år var behæftet med mangler, og derfor anbefales reduktion.	6 272	7 862	- 20 %	(71 %)
<i>Laks (22-31) (stk.)</i>	Rådgivningen er givet ud fra MSY tilgangen. ICES anbefaler kvote på max 116. 000 stk. inklusiv andelen til Rusland.	ICES har ikke ændret i rådgivningen i forhold til sidste år. ICES anbefaler forvaltning med udgangspunkt i de enkelte flodbestande.	106 096 stk.	95 928 stk.	11 %	(20 %)
<i>Brisling (22-32)</i>	Rådgivningen baseret på den flerårige plan. Maksimal fangst ved F_{MSY} 0,26: 291 175 inklusiv andel til Rusland. EU ca. 262 000 tons	Bestanden udvikler sig stabilt. Gydebiomassen er over MSY Btrigger. Fiskeridødeligheden ligger på F_{MSY} punktværdien på 0,26. ICES foreslår områdebaseret forvaltning for de pelagiske arter i område	262 310	260 993	1 %	(9 %)

⁴ Blim er grænsereferencepunktet for gydebiomasse, mens MSY Btrigger er mindstereferencepunktet (En bestand over MSY Btrigger anses for at være i god stand).

<i>Art (Område)</i>	<i>Biologisk rådgivning (for 2018 tons), ændring i forhold til TAC 2017 og princip for rådgivning</i>	<i>Kort biologisk status</i>	<i>Kommissionens forslag for 2018 (tons)</i>	<i>TAC 2017 i tons</i>	<i>Procentuel ændring 2017/2018 (%)</i>	<i>DK andel af EU TAC (%)</i>
		25-26 af hensyn til fødegrundlaget for torsk.				
<i>Ål</i>			Totalt forbud mod fiskeri efter ål i Østersøen			

Andre elementer

Forslaget indeholder endvidere regler for ”år-til-år fleksibilitet”. Det fremgår heraf, at de hidtidige regler om år-til-år fleksibilitet jf. Rådets forordning (EF) 847/96 kun anvendes, når medlemsstaterne ikke anvender den mulighed for år-til-år fleksibilitet, som fremgår af den nye grundforordning (EU) 1380/2013. Sidstnævnte forordning indeholder tillige bestemmelser om ”arts-fleksibilitet”, som gør det muligt at afskrive fangster på en målart med op til 9 % af kvoten for målarten, når ikke-målarten er inden for sikre biologiske grænser.

Samarbejdet i BALTFISH

Det bemærkes, at formandskabet for det regionale samarbejde om fiskeri i Østersøen (BALTFISH) i lyset af den foreliggende videnskabelige rådgivning samt Kommissionens forslag om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen har indledt drøftelser om TAC/kvoter for 2018. Danmark har formandskabet i BALTFISH. BALTFISH vil frem til rådsmødet den 9. oktober fortsat undersøge muligheder for at finde fælles indstillinger i til TAC/kvoter og øvrige foranstaltninger, som foreslået af Kommissionen.

Det forventes, at der i et kompromisforslag på rådsmødet inkluderes TAC for sperling i Nordsøen og Skagerrak efter offentliggørelse af ICES rådgivning den 6. oktober. TAC'en fastsættes for perioden 1. november til 31. oktober.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Ifølge Kommissionen indebærer forslaget samlet set en reduktion på 7 % i fiskerimuligheder udtrykt i tons sammenlignet med 2017.

Fastsættelse af fiskerimuligheder har på kort sigt erhvervsøkonomiske konsekvenser. For så vidt angår fiskerimuligheder for 2018 vil det få store økonomiske konsekvenser for de berørte danske fiskere og for lokalsamfundene, hvis kvoterne for torsk enten fastholdes eller reduceres. Konsekvenserne vil være størst for de fiskere der har størstedelen af deres fiskeri i den vestlige Østersø.

For torsk i den vestlige Østersø blev det ved årsskiftet af ministeriet beregnet, at reduktionen af kvoten fra 2016 til 2017, som blev på - 56 %, ved fuld kvoteudnyttelse ville indebære en ændring af den potentielle fangstværdi på ca. 40 mio. kr. Tallet var baseret på afregningspriser for 2016.

En betydelig reduktion i kvoten for sild i den vestlige Østersø vil også få økonomiske konsekvenser for flere berørte fiskere ligesom et totalt fiskeri efter ål vil få betragtelig negativ indvirkning på indtjeningen for forholdsvis mange fiskere inden for ålefiskeriet.

En videreførelse af lukkeperioden for torsk vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser for de berørte fiskere i den foreslåede udformning uden undtagelser, men det vil være afhængigt af, hvordan reglerne herom endeligt udformes.

Restriktioner for torsk, der vil gælde for det rekreative fiskeri, vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser for turbåde i det rekreative fiskeri afhængig af, hvordan reglerne herom udformes.

Med hensyn til ål er der 182 danske erhvervs- og bierhvervsfiskere, som har en tilladelse til at udøve erhvervmæssig ålefiskeri i Østersøen. Den samlede årlige værdi af landingerne af ål for de 182 fiskere ligger mellem ca. 110 kr. og ca. 1,36 mio. kr. (2016-tal). 65 af fiskerne har i 2016 haft en samlet landingsværdi af ål på over 50.000 kr. Totalt blev der i 2016 landet 215 tons ål fra Østersøen til en samlet værdi af ca. 16,5 mio. kr.

Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien og de øvrige følgeerhverv.

8. Høring

Kommissionens forslag har været forelagt i § 5-udvalget (fiskeri) og § 7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje).

Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) bemærker om *den vestlige torsk* (område 22-24), at ICES rådgivning giver mulighed for en TAC på op til 6.066 tons. Desuden er der igen tale om en bestandsvurdering, der afviger markant fra vurderingen fra sidste år. Da gydebiosmassen af ICES vurderes at ligge mellem sikkerhedsgrænsen (B_{lim}) og forsigtighedsgrænsen (B_{pa}) har ICES reduceret skal målsætningen for fiskeridødeligheden forholdsvist. DFPO finder, denne reduktion ikke er relevant, og da den ikke fremgår af forvaltningsplanen skal den ifølge foreningen ikke anvendes. TAC skal derfor fastsættes efter den højeste værdi i kolonne A i forvaltningsplanen ($F = 0,26$), hvilket vil give en TAC på 9.250 tons. Følges ICES' anbefaling vil gydebiosmassen vokse markant og forventes at føre til en TAC for 2019 på ca. 14.000 tons (plus et tillæg fra Østbestanden). I lyset heraf anbefaler foreningen, at såfremt TAC ikke fastsættes ud fra en fiskeridødelighed på 0,26, så bør man med henvisning til den forventede voldsomme stigning fra 2018 til 2019 argumentere for at øge TAC for 2018 med f.eks. 3.000 tons til 8.597 tons. Samtidig finder DFPO, at der ikke er grund til at indføre nye eller fastholde eksisterende ekstraordinære tiltag til beskyttelse af torsk i den vestlige Østersø, og der skal ikke ske lukning af fiskeri efter torsk i område 22-24 i 2018. DFPO opfordrede således til, at der arbejdes for, at lukkeperioden tages ud af forslaget, og hvis den kommer med, at perioden bliver så kort som mulig, og at der bliver undtagelser. Endelig anbefaler DFPO også, at de tidligere fremlagte forslag til ændring af de tekniske regler gennemføres straks, samt at maskemålet i Bacoma (og T90) reduceres fra 120 mm til 110 mm, samt at kravet om knudeløst net i Bacoma ophæves.

Om *den østlige torsk* (område 25-32) bemærker DFPO, at foreningen ikke er enig i, at den mængde, der tillægges TAC for område 22-24, skal fratrækkes, dels fordi 'østtorsk' der befinder sig i vest ikke indgår i survey'et for øst, dels fordi ICES anbefalede tal ikke er en konkret værdi for bestandens størrelse, men derimod et beregnet tal ud fra et fangstestimat fra 2014, dels fordi ICES ikke har nogen klar opfattelse af, hvor mange torsk af østlig oprindelse, der faktisk forekommer i den vestlige del. Indtil ICES fremkommer med en troværdigt analytisk

vurdering af den faktiske bestandsstørrelse, hvor torsk fra den vestlige Østersø indgår på realistisk måde, finder DFPO ikke, at der skal ske reduktion for torsk, der fanges i den vestlige Østersø. Endelig er den anbefalede reduktion på 3% så lille, at det ikke giver nogen mening at reducere TAC'en for 2018, som derfor bør fastsættes til samme mængde som i 2017, dvs. 30.857 tons. Også for den østlige Østersø anbefales det at vedtage de tidligere fremlagte forslag til ændring af de tekniske regler.

For *rødspætter* anbefaler DFPO, at TAC fastholdes uændret på 7.862 tons, idet rådgivningerne for de to bestande, der indgår i TAC'en, afviger markant fra sidste års rådgivning, og at rådgivningen bærer i den forkerte retning.

For *den vestlige sild* (område 22-24) finder DFPO, at TAC'en alene bør reduceres med 15% til 24.141 tons, idet ICES rådgivning om en reduktion på 40% ikke reflekterer en negativ udvikling i bestandsstørrelsen, men mere er et udtryk for, at biologerne har nedjusteret vurderingen af gydebiomassen markant, hvilket foreningen sætter spørgsmål ved.

For *den centrale sild* (område 25-29, 32) støtter DFPO Kommissionens forslag.

For *brisling* undrer DFPO sig over, at bestanden vokser, og fiskeridødeligheden beregnes til under F_{msy} , men at ICES alligevel anbefaler en reduceret kvote (-0,7%). TAC bør derfor fastsættes ud fra kolonne B i forvaltningsplanen. Desuden bemærker DFPO, at der bør rettes op på det faktum, at mens EU i flere år har reduceret kvoten, så har Rusland øget fiskeriet i samme periode. Endelig har en stor brislingebestand ifølge DFPO negativ effekt på sundhedstilstanden for laks, via øget forekomst af sygdommen M-74, når en stor andel af laksens føde består af brisling. DFPO anbefaler derfor, at TAC for 2018 øges i forhold til 2017.

Om *laks* anbefaler DFPO, at TAC fastsættes til den fulde mængde som MSY-princippet tillader, dvs. 116.000 individer, idet russisk fiskeri er ubetydeligt og derfor ikke bør fradrages.

Om *ål* bemærkes, at DFPO er noget forbløffet over forslaget om et total forbud mod fiskeri efter ål, da tiltag til beskyttelse skal ske på et europæisk niveau, ikke for et enkelt forvaltningsområde alene, samt at fiskeriet efter blankål ikke er en afgørende faktor for ålens tilbagegang. Hertil kommer, at Danmark til fulde har leveret på de aftaler, der er

indgået for at reducere fiskeriet efter ål, og at Danmark, Sverige og Tyskland langt bedre end andre europæiske lande lever op til aftalerne og genopretningsplanerne, end det er tilfældet i resten af Europa. DFPO ser et fortsat fiskeri efter ål, med de tilhørende udsætninger, som et bidrag til ålens fortsatte eksistens.

Supplerende bemærker DFPO om *sperling*, at der bør fastsættes en TAC for sperling i Nordsøen og Skagerrak i overensstemmelse med ICES' rådgivning, der fremlægges primo oktober, som kan gælde fra 1. november til 31. december 2017, da den nuværende TAC udløber 31. oktober 2017.

Afslutningsvist understreger DFPO, at gennemføres Kommissionens forslag, vil det samlet set have betydelige negative konsekvenser for et fiskeri i Østersøen, som i forvejen er presset i knæ. Dette findes ikke logisk i forhold til, at der faktisk generelt er en positiv bestandsudvikling i Østersøen og målsætningen i den fælles fiskeripolitik om også at have en *social* bæredygtig fiskeripolitik. Det blev understreget, at det er vigtigt at tage højde for de socioøkonomiske konsekvenser, og sammenhængen med det mulige behov for EHFF støtte blev nævnt.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) bemærker, at Kommissionens forslag om *sild i den vestlige Østersø* fraviger Kommissionens egne principper om, at TAC bør fastsættes på MSY-niveau. DPPO bemærker også, at der grundet ustabilitet i bestandsvurderingen i år er sket en negative ændring i opfattelsen af bestandsstørrelsen på trods af, at rekrutteringen og fangster har været stabile, og at modellens ustabilitet vil være i fokus for det kommende benchmark i 2018. DPPO anbefaler derfor en forsigtig tilgang i fastsættelsen af TAC, herunder også henset til de socioøkonomiske konsekvenser af en reduktion på 54%, og anbefaler derfor alene en reduktion på 15-20%. Man bemærker om konsekvenserne, at en reduktion i kvoten for sild også kan have afsmittende økonomiske konsekvenser for udnyttelsen af brislingekvoten, da en lav sildekvote vil betyde, at silden kan blive en 'choke-species' i brislingefiskeriet. For *den centrale sild* (område 25-29, 32) bemærker DPPO, at fiskeriet efter sild foregår i et blandet fiskeri med brisling, hvorfor TAC for de to bestande bør afspejle balancen i dette forhold. DPPO støtter Kommissionens forslag om at sætte TAC efter MSY på 263.665 tons, og med en EU-TAC på 238.617 tons. DPPO bemærker videre, at det er vigtigt at stå fast på, at de russiske andele af sild i den centrale Østersø skal baseres på historiske andele svarende til 9,50%.

Om *brisling* anbefaler DPPPO, at EU-TAC'en fastsættes efter 'F_{MSY} upper range' til 271.308 tons, henset til at gydebiomassen er en del over minimumniveauet i forvaltningsplanen og for at undgå, at brisling bliver en 'choke-species' i det blandede fiskeri med sild. DPPPO støtter ikke, at der, som foreslået af ICES, indføres en områdemæssig forvaltningsplan for brisling i de traditionelle torskeområder (25-26), idet det alene vil være til fordel for én bestand og dermed et paradigmeskifte i EU's fiskeripolitik, og have direkte indflydelse på 'relativ stabilitet' mellem landene til fordel for torskefiskeriet. Introduktion af en områdebaseret forvaltningsplan bør desuden undergå grundig videnskabelig undersøgelse såvel som en grundig politisk evaluering, herunder med høring af interessenter.

Marine Ingredients Denmark (MID) støtter bemærkningerne fra Danmarks Fiskeriforening PO og Danmarks Pelagiske Producentorganisation for så vidt angår brisling, ligesom man heller ikke støtter ICES' forslag om at begrænse fiskeriet efter brisling i de traditionelle torskeområder.

Om *sild i den vestlige Østersø* (område 22-24) anbefaler MID, at TAC sættes til 24.141 tons (-15%), som følge af den store usikkerhed i rådgivningen, indtil det kommende benchmark kan verificere resultaterne. Under alle omstændigheder bør kvoten højst reduceres med 20% pr. år, indtil F_{MSY} er nået. MID påpeger ligeledes 'choke-species'-problematikken i det blandede fiskeri efter sild og brisling.

For *den centrale sild* (område 25-29, 32) støtter MID Kommissionens forslag til TAC, samt at den russiske andel bør baseres på historiske andele.

Endelig støtter MID fuldt ud bemærkningerne fra Danmarks Fiskeriforening PO om fastsættelse af TAC for sperling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri (FSK) anbefaler om den vestlige torske, at man følger rådgivningen fra ICES, dvs. en forøgelse af TAC med 8%. Desuden bør undtagelsen i lukkeperioden for fiskeri på mindre end 20 meters vand opretholdes. FSK anbefaler også, at der i 2018 gives økonomisk kompensation fra Fiskeriudviklingsfonden (EHFF) for de manglende fiskerimuligheder, således at kystfiskeriet i regionen kan overleve, og det er vigtigt at få information ud herom hurtigst muligt. Endelig opfordrer FSK til, at fartøjer, som har kvoter i den vestlige Østersø, i 2018 får samme mulighed som i 2017 for at bytte disse til

kvoter i Nordsøen/Skagerrak, således at kvoten i Østersøen så vidt muligt kan komme de hjemmehørende fartøjer til gode.

FSK anbefaler desuden, at forbuddet mod ålefiskeri afløses og at yderligere regulering skal ske i alle regioner af EU samtidigt.

Greenpeace anbefaler, at regeringen generelt får et mandat på linje med ICES' rådgivning. Greenpeace støtter desuden Kommissionens forslag til TAC mv., dog med undtagelse af forslaget for torsk i den vestlige Østersø.

For *torsk i den vestlige Østersø* (område 22-24) bemærker Greenpeace, at ICES rådgiver ud fra spændet i fiskeridødelighed (F), at TAC sættes til mellem 2.357 tons (-58%) og 6.066 tons (+8%) inkl. andel fra den østlige bestand, og ikke alene en stigning, som det fragår af høringsnotatet. Henset til bestandens meget dårlige tilstand, anbefaler Greenpeace, at TAC sættes til det laveste niveau, dvs. en reduktion på 58%. Hertil anbefales det, at erhvervsfolkere, der anvender skånsomme redskaber, skal gives højeste prioritet, når den danske kvote skal fordeles.

Om *brisling* anbefaler Greenpeace, at fiskeriet flyttes væk fra torskens distributionsområder (område 25-26) på linje med ICES' anbefaling herom, da brisling anses som en vigtig fødekilde for torsk. Foreningen påpeger, at fiskeriet efter brisling i disse områder er steget i de senere år.

Om *ål* anbefaler Greenpeace, at Danmark støtter Kommissionens forslag om et totalt forbud mod kommerciel og rekreativt fiskeri efter ål i hele Østersøen, samt at der arbejdes mod et forbud også i øvrige EU-farvandsområder. Givet bestandens kritiske situation finder foreningen, at et forbud er et nødvendigt første skridt mod en samlet set forbedret forvaltning af ålen, som også omfatter stop for fiskeri efter glasål (yngel) i det sydlige Europa, stop for ulovlig eksport til Asien, genoprettelse af vigtige levesteder og vandringsveje, samt reduktion af den høje dødelighed i vandkraftværkernes turbiner.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DSF) har indsendt et fælles hørings svar med ”Turbådene på Øresund” for så vidt angår torsk. Det bemærkes, at begrænsningerne i 2017 for *det rekreative torskefiskeri* har haft store økonomiske konsekvenser for turbådsskipperne på Øresund med en dramatisk nedgang i antallet af kunder. Indtjeningen er til medio 2017 reduceret med 38%, og hele flåden kæmper for overlevelse. Endnu et år med disse restriktioner frygtes at få katastrofale konsekvenser for hele turbådflåden. DSF deler denne bekymring med turbådsskipperne og

påpeger, at torskefiskeriet i Øresund er en meget vigtig rekreativ ressource for mange lystfiskere i Danmarks tættest befolkede område. DSF finder det rimeligt, at lystfiskerne også skal bidrage, når torskebestanden er presset, men det er en forudsætning for forståelse og accept, at reguleringen håndterer et reelt problem, hvilket næppe kan siges at være tilfældet i forhold til torskebestanden i Øresund.

Det vurderes, at torskebestanden i Øresund ikke er presset i samme grad som i resten af den vestlige Østersø, hvorfor en regulering i Øresund ikke bør være lig den, der udøves i den øvrige del af den vestlige Østersø. Hertil kommer, at datagrundlaget for reguleringen i de danske farvande alene er baseret på tyske undersøgelser, som ikke umiddelbart kan projiceres over på danske forhold. Der anbefales derfor alternative reguleringer af lystfiskeriet efter torsk i Østersøen:

- Mindstemålet i område 22-24 hæves til 50 cm for lystfiskeri, da op imod 86% af de torsk der landes fra det tyske lystfiskeri er under 3 år.
- Fiskeriet i Øresund (område 23) skal have sine egne forvaltning, hvor fangstbegrænsningerne lægges ud fra biologiske hensyn og hensyn til turbdådenes eksistensgrundlag. Et bud lyder på 8 fisk pr. dag pr. lystfisker.

Endelig opfordres der til tæt dialog i fremtiden om regulering af det rekreative fiskeri efter torsk, hvor både DSF og turbdådenes repræsentanter deltager.

DSF alene bemærker om *ål*, at der er et stort behov for yderligere tiltag for at sikre ålens fortsatte eksistens i de europæiske farvande, blandt andet i forhold til de mange opstemninger i vandløb, der reducerer ålens opvækstområder betragteligt, for eksempel ved Tangeværket i Gudenåen. DSF mener dog, at et totalforbud mod fiskeri efter ål i Østersøen er et meget dramatisk og disproportionalt indgreb, som vil være helt urimeligt, hvis det ikke følges op af et forbud mod fangst af glasål (yngel) i Sydeuropa. For at bevare et incitament til det frivillige arbejde med udsætning af åleyngel i danske farvande, bør man fortsat tillade et vist rekreativt fiskeri efter ål. Omfanget bør besluttes af de relevante eksperter.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) støtter de foreslåede begrænsninger for *torskefiskeriet*, men sætter spørgsmål ved, om forvaltningen i Øresund (område 23) skal følge forvaltningen i område 22 og 24. DN henviser til, at Øresund har sin egen veludviklede torskebestand både i alders- og størrelsesstruktur, og der fiskes bæredygtigt som følge af forbuddet mod trawlfiskeri. En begrænsning i

Øresund på linje med område 22 og 24 forekommer derfor at være ”at rette bager for smed”. Torskefiskeriet i Øresund bør derfor holdes uden for de foreslåede restriktioner.

Om *ål* bemærker DN, at man støtter et total forbud mod både kommercielt og rekreativt fiskeri i 2018 henset til den kritiske tilstand for bestande. Samtidig bør der også indføres et total forbud mod fiskeri efter *ål* i øvrige EU-farvande, også efter glasål (yngel).

Danmarks Amatørfiskerforening (DAFF) er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der har til formål at fremme fiskebestandene, herunder også eventuelle begrænsninger i udøvelse af fiskeriet, i det omfang der foreligger dokumentation for, at en given bestand er truet af fiskeri. DAFF kan derfor støtte, at kvoterne for *torsk* fastsættes som foreslået af ICES. DAFF konstaterer dog, at lukkeperioden er uden biologisk begrundelse og kan derfor ikke støtte en lukning. Såfremt de foreslåede kvoter fastholdes for erhvervet, kan DAFF tilslutte sig begrænsningen for lystfiskeriet på 5 torsk pr. dag, men ikke 3 torsk pr. dag i lukkeperioden. DAFF anfører, at det rekreative fiskeri i Øresund er af stor økonomisk betydning, og at der synes at være tale om en særskilt torskebestand i Øresund, som er i væsentlig bedre balance end den øvrige vesttorsk. DAFF foreslår derfor, at det rekreative fiskeri i Øresund undtages fra begrænsningerne, subsidiært at der sættes en højere bag-limit, som levner mulighed for at fortsætte turbauds-fiskeriet i Øresund på et forretningsmæssigt bæredygtigt grundlag.

DAFF er stærkt undrende over for forslaget om et stop for fiskeri efter *ål* i Østersøen. Da Danmark, Tyskland og Sverige har gennemført deres del af genopretningsplanen, er det uforståeligt, at netop fiskeriet i Østersøen skal undgælde for, at forvaltningsplanen eventuelt ikke er opfyldt andre steder. Der konstateres flere steder en bedring i ålefiskeriet, og DAFF mener derfor, at den nugældende forvaltningsplan skal fortsættes, og at indsatsen for at få den efterlevet overalt i EU i stedet skal øges. DAFF påpeger også, et at forbud vil fjerne incitamentet til det store frivillige arbejde med at ophjælpe bestanden med åleudsætninger og monitorering af bestanden. Desuden vil der blive indløst færre fritidsfiskertegn og dermed en meget væsentlig nedgang i midlerne til fiskeplejen. DAFF anslår, at ca. halvdelen af fritidsfiskerne i det berørte område alene bedriver rusefiskeri efter *ål*. Endelig risikerer man at miste en væsentlig del af livet i de små havne langs de danske kyster, et tab for både de lokale beboere og turisterhvervet. DAFF kan derfor ikke støtte yderligere begrænsninger i ålefiskeriet.

Oceana henleder opmærksomheden på den fortsat alarmerende situation for *torskebestanden i den vestlige Østersø*. Den har lidt under en fiskeridødelighed, der er langt over det bæredygtige niveau. I flere år har gydebestandens biomasse været under ICES ”grænsereferencepunkt”. På trods af nogle positive udviklinger i senere tid, opfordrer man til at tage bestandens fremtid alvorligt og sikre dens overlevelse. Genopbygning af fiskebestandene til bæredygtige niveauer er ikke alene krævet i den fælles fiskeripolitik, men vil også sikre stabilitet og vækst for fiskerisektoren. Oceana anbefaler derfor, at TAC for torsk i område 22-24 ikke overstiger 1.376 tons i overensstemmelse med forvaltningsplanen for Østersøen med en fiskeridødelighed på laveste MSY-interval.

Verdensnaturfonden WWF anbefaler, at laveste F_{MSY} -værdi skal lægges til grund ved fastsættelse af kvoten for torsk i den vestlige Østersø.

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark (FFD) finder det fornuftigt at støtte de kvoter, der fastsættes på baggrund af forslag fra ICES, men finder ikke, at der er behov for den yderligere stramning, der er lagt op til for så vidt angår *torskefiskeriet*. Da lukkeperioden er uden biologisk eller saglig begrundelse, kan denne ikke støttes. Såfremt de foreslåede kvoter fastholdes for erhvervet, kan foreningen tilslutte sig begrænsningen på 5 torsk pr. dag for lystfiskere. FFD gør dog samtidig opmærksom på den store turistmæssige betydning det rekreative fiskeri efter torsk har i Øresund, og man foreslår derfor, at det rekreative fiskeri i Øresund undtages fra begrænsningerne, subsidiært at der sættes en højere fangstkvote, som levner mulighed for at fortsætte turbådskiskeriet i Øresund på et forretningsmæssigt bæredygtigt grundlag.

FFD bemærker om *å/*, at Danmark til fulde har opfyldt planen, hvorfor det ikke giver mening, at netop fiskeriet i Østersøen skal undgælde for, at forvaltningsplanen ikke er opfyldt andre steder, samtidig med at der kan konstateres en bedring i ålefiskeriet. FFD mener, at den nugældende forvaltningsplan skal fortsættes, og at indsatsen skal efterleves alle steder i EU. Man påpeger endvidere, at såfremt ålefiskeriet i et lokalområde forbydes, fjerner man også den interesse, der kan være i at medvirke til bestandens fortsatte fremdrift. FFD kan derfor ikke støtte yderligere begrænsninger i ålefiskeriet.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Formandskabet lægger op til politisk enighed på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 9. oktober 2017. Der må forudses meget vanskelige forhandlinger særligt for så vidt angår fiskerimuligheder for torsk i både

den vestlige og den østlige del af Østersøen og formentlig også for sild i den vestlige Østersø. Derudover forventes ål at blive et vanskeligt forhandlingsemne.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte hensigten om at sikre et bæredygtigt fiskeri og har noteret sig den positive udvikling for sild i den centrale del af Østersøen, men også en begyndende positiv udvikling for torsk i den vestlige Østersø. Samtidig er man bekymret for sild i den vestlige Østersø og torsk i den østlige Østersø.

Som generelt princip kan regeringen tilslutte sig, at kvoterne i Østersøen fastsættes på grundlag af forvaltningsplaner, den videnskabelige rådgivning og målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik.

Regeringen forudsætter, at forslaget om totalt forbud mod fiskeri efter ål i Østersøen ikke vedtages i den foreliggende form og arbejder for, at en eventuel yderligere regulering af ålefiskeriet ud over de gældende regler, bør ske som en samlet EU-regulering.

Regeringen har noteret sig, at den vestlige torskebestand fortsat er under målsætningen for bæredygtig udnyttelse, men dog i bedring. Regeringen vil arbejde for, at der findes en tilfredsstillende samlet løsning for torsk i Østersøen, der indebærer en stigning i den nuværende TAC for 2017 for det vestlige forvaltningsområde.

Regeringen forholder sig generelt skeptisk over for eventuelle lukkeperioder. Hvis der indføres en lukkeperiode finder regeringen, at det bør udløse en højere TAC for torsk i den vestlige Østersø. Regeringen vil endvidere arbejde for, at en eventuel lukkeperiode i vestlig Østersø suppleres af undtagelsesbestemmelser, som sikrer en vis fiskeriaktivitet i lukkeperioden.

Regeringen arbejder for en mere begrænset reduktion i TAC for torsk i den østlige Østersøen end der lægges op til.

Regeringen arbejder for en mindre reduktion i TAC for sild i den vestlige Østersø, end Kommissionen har lagt op til, men som følger rådgivningen og den flerårige plan i Østersøen.

Regeringen arbejder for en højere TAC for brisling, end forslaget lægger op til.

Regeringen støtter videreførelse af restriktioner for det rekreative fiskeri i vestlig Østersø.

11. Uddybende forhandlingsposition

Rådgivningen for Østersøen blev indledningsvis drøftet i BALTFISH High Level Gruppen den 29. juni 2017, mens Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2017 blev drøftet i samme gruppe den 1. september 2017 med primært fokus på forvaltningen af torsk og ål. Forslaget drøftes fortsat i rådsarbejdsgrupperegi (intern og ekstern fiskeripolitik). I BALTFISH sammenhæng arbejdes der sideløbende med at finde en fælles henstilling om det foreliggende forslag om fiskerimuligheder for 2018. I den sammenhæng drøftes også eventuel lukkeperiode samt mulige undtagelsesbestemmelser for at kunne sikre visse fiskeriaktiviteter i lukkeperioden.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 26. september 2017.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg.

Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2018

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

1. Resumé

Forberedelse af konsultationer mellem EU og Norge er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 9. oktober 2017 for at identificere og drøfte væsentlige emner i de forestående konsultationer med Norge om fastlæggelse af fiskerimuligheder for 2018.

2. Baggrund

Fiskerisamarbejdet mellem EU og Norge er baseret på en rammeaftale, og parterne har siden 1978 indgået to årlige kvote-aftaler ("protokoller") for fiskeriet på fælles bestande i Nordsøen og i Skagerrak. Der er tale om aftaler, som sikrer en fælles forvaltning af de vigtigste bestande i de to farvande. Derudover sker der en afbalanceret udveksling af kvoter for en række ikke fælles forvaltede eller eksklusive bestande i farvandene vest for de britiske øer, i Nordsøen, ved Grønland samt i Barentshavet.

Årets konsultationer mellem EU og Norge lægges, som noget nyt i år, op til foregår over blot en enkelt forhandlingsrunde (i stedet for to) og finder sted den 27. november - 1. december 2017 i Bergen.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 9. oktober 2017 med henblik på udveksling af synspunkter.

3. Formål og indhold

Aftalerne mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af de 7 fælles bestande i Nordsøen (torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel) og Skagerrak (torsk, kuller, hvilling, rødspætte, rejer, sild og brisling). EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC (den samlede tilladte fangstmængde) for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle. Der er for torsk, kuller, hvilling, sej og sild aftalt langsigtede forvaltningsplaner eller fælles forvaltningsprincipper, der løbende vil skulle tilpasses, blandt andet i lyset af EU's målsætning om en fiskeridødelighed på MSY-niveau (maksimalt bæredygtigt udbytte) senest i 2020.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som sperling, havtaske, jomfruhummer og rejer samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, rødfisk, arktisk sej og kuller i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale forhandlinger mellem EU, Norge, Island og Færøerne om forvaltningen af blåhvilling, sild (atlanto-skandinavisk) og makrel. EU, Norge og Færøerne indgik i marts 2014 efter flere års konflikt en 5-årig aftale om fastsættelse af TAC for makrel og fordeling heraf. Island har ikke tiltrådt aftalen. De senere år har kyststaterne ikke opnået enighed om fordelingen af hverken atlanto-skandinavisk sild eller blåhvilling, og der foreligger således ingen aftaler om fordeling. For 2017 var der mellem EU og Norge aftalt gensidig adgang til fiskeri af dele af egne kvoter i hinandens farvande på de to arter. I forhandlinger, som vil finde sted i oktober-november 2017, vil man forsøge at få aftaler i stand med alle parter gældende fra 2018, men det er næppe realistisk.

Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, kuller, mørksej, rejer og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, jomfruhummer og "andre arter" i norsk farvand, hvor Danmark har hovedparten af EU's kvote.

For de vigtigste bestande i Nordsøen og Skagerrak rådgiver Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) følgende i forhold til sidste års rådgivning:

- Torsk +26 % (fangstrådgivning) / -12 % (landingsrådgivning);
- Rødspætte -15 % (fangstrådgivning)/-36 % (landingsrådgivning);
- Mørksej -16% (fangstrådgivning) / -2,4 % (landingsrådgivning);
- Sild i Nordsøen +2 % (forvaltningsplan)/ +25 % (MSY);
- Kuller + 29 % (fangstrådgivning) / +11 % (landingsrådgivning).

Ved fangstrådgivning henvises der til rådgivning i tilfælde af et fuldt implementeret landingspåbud fisket på MSY niveau og hvor alle ønskede samt uønskede (discard) fangster landes. Ved landingsrådgivning ses der udelukkende på landinger af ønskede fangster fisket på MSY niveau. For sild i Nordsøen er der en gældende aftale med Norge om en forvaltningsplan og et fuldt implementeret landingspåbud. Rådgivningen for rejer kommer først senere på året.

EU og Norge blev under forhandlingerne i december 2016 enige om en fordeling af rødspætte, der opstod som følge af, at Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) for nyligt begyndte at udgive en samlet rådgivning for rødspætte i Nordsøen og Skagerrak, og denne fordeling forventes at blive videreført. Hertil kommer forhandlinger om opjustering af kvoterne ("kvotetilskrivning") for visse arter, herunder torsk, sej og hvilling, som følge af implementeringen af udsmidsforbuddet for de fælles demersale bestande i Nordsøen og Skagerrak/ Kattegat. Endelig vil der under forhandlingerne også være en opfølgning på drøftelser i september 2017 om fiskeri i Skagerrak.

TAC for sperling for 2017 er fastsat i forordningen om fiskerimuligheder for perioden 1. januar til 31. oktober. ICES rådgivning for bestanden offentliggøres 6. oktober 2017. Der skal derfor snarest fastsættes en foreløbig TAC, som gælder fra 1. november 2017. Den endelige EU-TAC gældende for hele perioden fra 1. november 2017 til 31. oktober 2018 vil så kunne fastsættes på rådsmødet i december 2017, hvor også resultatet af de årlige fiskerikonsultationer med henholdsvis Norge og Færøerne er kendt.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Konsultationerne er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danske fiskere fanger en betydelig del af de danske EU-kvoter i norsk zone. Aftalen med Norge er den fiskeriaftale, der har størst betydning for dansk fiskeri. Væsentlige ændringer i fangstmulighederne vil derfor have betydning for fiskerierhvervets økonomi. Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

8. Høring

Forslaget har været i høring § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) understregede kraftigt vigtigheden af en aftale inden årsskiftet, så fiskeriet kan fortsætte fra 1. januar 2018. Endvidere understregede DFPO at fastholde principperne for kvotetilskrivning, som var anvendt for 2017.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) støttede DFPO's bemærkninger om vigtigheden af en aftale inden årsskiftet. DPPO understregede også vigtigheden af en løsning for atlanto-skandisk sild.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De berørte medlemsstater forventes under drøftelsen af kommende konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2018 at tilkendegive deres holdning til forhandlingerne.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er af grundlæggende betydning, at EU-Norge-forhandlingerne om fiskerimulighederne i 2018 afsluttes i 2017, så fiskeriet i norsk zone kan påbegyndes fra årets begyndelse. Dette gælder uafhængigt af andre forhandlinger. I den forbindelse er det bekymrende, at Kommissionen i år kun har afsat én forhandlingsrunde, der afsluttes 1. december. Danmark havde foretrukket to forhandlingsrunder, som er den traditionelle proces. Såfremt det fastholdes, bør det dog indstilles overfor Kommissionen, at der også skal være plads til en yderligere forhandlingsrunde senere i december.

Regeringen er positiv over for en drøftelse i Rådet om retningslinjer for EU's forhandlingsposition forud for forhandlingerne med Norge. Regeringen støtter fastsættelse af kvoterne for 2018 på grundlag af videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik samt forvaltningsplaner.

Regeringen lægger vægt på, at der i forhandlingsløsningerne tages højde for, at fortsættelsen af EU's udsnidsforbud omfattende visse nye arter/fiskerier i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat indføres gradvist fra 1. januar 2018.

Regeringen lægger vægt på, at TAC tilpasses med en kvotetilskrivning (opjustering af kvoterne), svarende til udsniddet fra den del af fiskerierne, som bliver omfattet af landingsforpligtelsen i 2018, og at man i den forbindelse tager højde for forskelle i discardrater mellem farvandsområderne, således at disse forskelle afspejles i kvotetilskrivningen for de respektive forvaltningsområder.

Regeringen arbejder for, at balancen i den gensidige udveksling af fiskerimuligheder tilvejebringes ved, at EU ikke køber den fulde mængde torsk i Barentshavet, som Norge, jf. EØS-aftalen, er forpligtet til at tilbyde EU, og at betalingen herfor overvejende sker ved overførsler fra farvandsområder uden for Nordsøen.

Regeringen arbejder for at optimere de traditionelle fiskerimuligheder efter blandt andet havtaske, jomfruhummer, lange og "andre arter" i norsk zone.

Regeringen finder, at en vis stabilitet og dermed forudsigelighed er at foretrække ved fastlæggelse af flerårige forvaltningsplaner frem for udelukkende at gå efter en kortsigtet maksimering af udbyttet.

Regeringen arbejder for, at der snarest muligt fastsættes en passende foreløbig EU-TAC for sperling under hensyntagen til den biologiske rådgivning fra 1. november og resten af året, så der undgås et stop i fiskeriet midt i sæsonen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Forberedelse af det 25. årsmøde i Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), Marrakesh, Marokko, den 14. - 22. november 2017

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat

1. Resumé

EU er medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som er ansvarlig for bevaring af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet. Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet en række sydeuropæiske middelhavslande i området. ICCAT afholder sit årsmøde den 14.-22. november 2017.

2. Baggrund

Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) afholder sit årsmøde den 14.-22. november 2017 i Marrakesh, Marokko.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 9. oktober 2017 med henblik på udveksling af synspunkter.

3. Formål og indhold

EU deltager i en række regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der danner ramme for et regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af tunbestande. ICCAT er ansvarlig for bevaring af tun og tun-lignende arter i Atlanterhavet og Middelhavet.

ICCAT blev etableret i 1969 og har i dag 51 kontraherende parter, herunder EU, Storbritannien og Frankrig (de sidste 2 på vegne af deres oversøiske territorier). EU har været medlem af ICCAT siden november 1997.

Blandt EU's medlemsstater fisker blandt andet en række sydeuropæiske Middelhavslande i området. Danmark har ingen kvote til fiskeri af almindelig tun og udøver derfor ikke fiskeri efter tun eller andre arter omfattet af ICCAT's reguleringer. Der er fastsat en bifangstkvote for almindelig tun samlet for alle medlemsstater, der ikke har en kvote. Danmark har i 2017 landet almindelig tun under denne bifangstkvote.

Der foregår i øjeblikket i regi af DTU AQUA i samarbejde med svenske biologer et godkendt ICCAT forskningsprojekt om mærkning af almindelig tun primært i Skagerrak/Kattegat for nærmere at opnå viden om tunens udbredelse.

ICCAT vedtog i 2006 en genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og i Middelhavet. Planen indeholder blandt andet betingelser for fiskeriet, bestemmelser om fiskerikapacitet, visse tekniske bestemmelser, herunder lukkede perioder og mindstemål samt kontrolforanstaltninger. På det årlige møde i ICCAT i 2012 blev genopretningsplanen revideret og styrket. En ny flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er senere vedtaget med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/1627. Formålet med denne forordning var blandt andet at konsolidere teksten i den tidligere forordning på baggrund af henstillinger vedtaget i ICCAT og at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af foranstaltningerne i EU.

Rådet vedtog i en afgørelse af 8. juli 2014 et mandat til Kommissionen med fastlæggelse af EU's holdning på det årlige møde, herunder særlige møder, i ICCAT. Ifølge principperne i mandatat, skal EU inden for rammerne af ICCAT blandt andet:

- Forvalte ressourcerne i henhold til forsigtighedsprincippet og målene i forbindelse med det maksimale bæredygtige udbytte som fastsat i den fælles fiskeripolitik.
- Søge synergi med den politik som EU følger som led i sine bilaterale fiskeriforbindelser med tredjelande, og sikre sammenhæng med sine øvrige politikker.
- Følge Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension.
- Tilstræbe at skabe lige betingelser for EU's fiskeriflåde inden for ICCAT baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder efter EU-retten, og fremme ensartet gennemførelse af henstillinger.

EU skal efter retningslinjerne i relevant omfang stræbe efter at støtte vedtagelsen af blandt andet følgende tiltag indenfor rammerne af ICCAT:

- Foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, herunder samlede tilladte fangstmængder (TAC'er)⁵ og kvoter eller indsatsregulering for havets levende biologiske ressourcer reguleret af ICCAT, som resulterer i eller opretholder udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte, hvor det er muligt inden udgangen af 2015 og på et gradvis stigende grundlag senest inden udgangen af 2020.

⁵ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

- Foranstaltninger, der skal forebygge, afværge eller standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).
- Foranstaltninger til overvågning, kontrol og tilsyn i konventionsområdet.
- Foranstaltninger, der skal reducere fiskeriets negative indvirkning på havets biodiversitet og det marine økosystem mest muligt.
- Foranstaltninger, der tager sigte på at forbyde fiskeri, der kun har til formål at høste hajfinner, og på at kræve, at alle hajer landes med finnerne på.
- Fremme af sammenhængende holdninger med andre regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

Endvidere vil EU når det gælder almindelig tun, desuden gennemføre genopretningsplanen for østlig tun under hensyntagen til den seneste videnskabelige rådgivning og bygge videre på disse erfaringer med henblik på at fremme lignende effektive strategier for vestlig tun på en ensartet måde.

Endelig fremgår det af mandatet, at der forud for hvert årlige møde (herunder særlige møder) i ICCAT træffes de nødvendige foranstaltninger, således at EU's holdning på disse møder tager hensyn til de seneste statistiske, biologiske og andre relevante oplysninger i overensstemmelse med forhandlingsmandatets principper og retningslinjer.

På årsmødet i 2016 blev der vedtaget en række forslag med henblik på at opnå et mere bæredygtigt tunfiskeri, blandt andet:

- Vedtagelse af en 15-årig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet, der fastsætter en 2017-TAC på 10.500 tons, der gradvist reduceres med 3% hvert år i perioden 2018-2022.
- Vedtagelsen af anbefaling til forvaltning af blåhaj i Atlanterhavet, bl.a. indeholdende fangstniveau for de to bestande og en styrkelse af rapporteringsforpligtelser.
- Bekræftelse af tidligere besluttet TAC for østlig almindelig tun og vedtagelse af videreførelse af TAC for vestlig almindelig tun.
- Fornøjelse af mandat til fortsættelse af arbejdet om FAD (fangstaggater).
- Beslutninger for så vidt angår gulfinnet tun, hvid tun (albacore), sejfisk og atlantisk sværdfisk.

På årsmødet i 2016 var der ikke fremskridt for så vidt angår ændring konventionen, særligt i relation til visse formaliteter. ICCAT besluttede at forlænge mandatet, herunder med henblik på at indkalde til en

konference med henblik på at afslutte processen og igangsætte ratificeringsprocessen.

På det kommende årsmøde i ICCAT forventes blandt andet drøftet forvaltningen af forskellige vigtige ICCAT-arter samt status for arbejdet om ændring af ICCAT-konventionen. En ny bestandsvurdering for almindelig tun (vestlig og østlig bestand) fra den videnskabelige komité (SCRS) vil foreligge til 2017-mødet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Sagen er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Der foreligger ikke information om forslag til nye ICCAT forvaltningsforanstaltninger, der vil kunne have lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) bemærkede, at man fra dansk side bør have opmærksomhed på arbejdet i ICCAT i lyset af, at tun nu har vist sig i farvandene omkring Danmark.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre medlemsstaters holdning.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt bestræbelserne på at sikre et bæredygtigt fiskeri efter tun og andre bestande inden for ICCAT's forvaltningsområde.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslag om en flerårig plan for laksebestanden i Østersøen og for fiskeriet efter denne bestand

KOM (2011) 470

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. september 2011. Ændringer er markeret i marginen.

1. Resumé

Kommissionen fremlagde i 2011 forslag om en flerårig forvaltningsplan for laksebestanden i Østersøen. Det overordnede mål med planen er en bæredygtig udnyttelse af laksebestande i floderne i Østersøområdet og dermed sikre bevaringsstatus for hele bestanden i Østersøen. Planen baseres på en økosystem tilgang til fiskeriforvaltning og udformes således, at bestanden udnyttes i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY). Den samlede tilladte fangstmængde omfatter alt kommercielt havfiskeri og inkluderer fangster fra servicefartøjer, der benyttes til rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne skal regulere fiskeriet i floder. Endvidere indeholder planen bestemmelser om en udfasning af udsætninger i floder, hvor der ikke er potentiale for genopretning af selv bærende vildlaksebestande med henblik på at beskytte laksebestandens genetiske mangfoldighed. Forslaget blev ikke gennemført, og har ligget stille siden 2012.

Finland har nu udarbejdet et udkast til en opdateret forvaltningsplan på grundlag af det oprindelige forslag.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 470 af 12. august 2011 fremsendt forslag om en flerårig plan for laksebestanden i Østersøen og for fiskeriet efter denne bestand. Forslaget er oversendt til Rådet den 29. august 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Et kompromisforslag udarbejdet af Finland behandles i øjeblikket i BALTFISH-regi⁶ med henblik på at opnå enighed i BALTFISH og herefter overdrage sagen til formandskabet for Rådet. Forslaget forventes herefter vedtaget på et kommende rådsmøde.

3. Formål og indhold

⁶ BALTFISH er et regionalt samarbejde mellem de 8 medlemsstater i EU, som har kvoter i Østersøen.

Lakseforvaltningsplanen, der blev vedtaget af Den Internationale Østersøfiskerikommission (IBSFC) i 1997, udløb i 2010. Videnskabelig rådgivning viste forud for Kommissionens fremlæggelse af forslaget i 2011, at en række laksebestande i Østersøområdet var uden for sikre biologiske grænser. Medlemsstaterne, Østersøens Regionale Rådgivende Råd og de berørte aktører bad derfor Kommissionen om at forelægge et forslag til et nyt forvaltningssystem.

Kommissionens forslag fra 2011

Forvaltningsplanens mål

De overordnede mål for planen er at sikre en bæredygtig udnyttelse af laksebestanden i Østersøen i overensstemmelse med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) samt opretholde bestandens genetiske integritet og mangfoldighed.

Med henblik på at nå dette mål indeholder planen ikke blot foranstaltninger for laks i Østersøen, men også foranstaltninger med henblik på at beskytte laksebestandene i floder i Østersøområdet.

Det konkrete mål for floder med vildlaks er som følger:

- For floder med vildlaks, hvor smoltproduktionen allerede er på 50 % eller derover af den potentielle smoltproduktion⁷, skal produktionen af smolt øges, så den inden 5 år er på 75 %.
- For floder som ikke er på 50 % af den potentielle smoltproduktion, skal produktionen efter 5 år være 50 % og efter 10 år 75 %.
- Efter 10 år skal produktionen for vildlaksesmolt opretholdes på mindst 75 %.

De enkelte medlemsstater kan fastsætte strengere krav for de enkelte floder med vildlaks.

Finland, Sverige, Estland, Letland og Litauen har vildlakseproducerende floder med udløb i Østersøen. Dette er ikke tilfældet for Danmark.

Fangstregler

Fastsættelse af de årlige fiskerimuligheder i floder

I floder fastsættes den årlige TAC⁸ af de enkelte medlemsstater på baggrund af fiskeridødeligheden. De enkelte medlemsstater fastlægger

⁷ Smolt er betegnelsen for unge laks, der er parate til at migrere til havet for første gang. Efter 1-4 år i ferskvand smoltificerer de unge laks og vandrer mod havet. Ved smoltifikationen sker der en fysiologisk tilpasning til saltvand.

⁸ TAC = total allowable catches = samlede tilladte fangstmængder.

fiskeridødeligheden på baggrund af flodens mål, ekspertudtalelser fra STECF⁹ og ICES¹⁰ samt flodens potentielle smoltproduktion, som ICES har beregnet. Fiskeridødeligheden revideres jævnligt.

Kommissionen vurderer hvert tredje år foreneligheden og effektiviteten af de foranstaltninger, medlemsstaten har foretaget. Kommissionen bemyndiges i medfør af delegerede retsakter til at fastsætte fiskeridødeligheden, den tilsvarende TAC eller lukke det pågældende fiskeri, hvis medlemsstatens foranstaltninger ikke vurderes at være forenelige med målene i planen, eller hvis medlemsstaten ikke offentliggør fiskeridødeligheden eller TAC'en i overensstemmelse med planen.

Fastsættelse af de årlige fiskerimuligheder i havet

Den årlige TAC for laksebestande i havet må ikke overstige et niveau, der svarer til en fiskeridødelighed på 0,1. Hvis betingelserne for bestandene ændrer sig, eller niveauet ikke er tilstrækkelig til at nå målene, bemyndiges Kommissionen til at regulere fiskeridødeligheden gennem delegeret retsakter. I tilfælde af sygdomsudbrud el.lign. kan Rådet træffe afgørelse om en lavere TAC, end den der er baseret på en fiskeridødelighed på 0,1.

Servicefartøjers udnyttelse af den nationale kvote

Laks fanget i havet fra servicefartøjer (turbåde) skal modregnes i den nationale kvote.

Tekniske bevarelsesforanstaltninger

De pågældende medlemsstater skal inden for to år indføre tekniske bevarelsesforanstaltninger i de floder, hvor smoltproduktionskapaciteten ikke er nået op på 50 %. Medlemsstaterne kan iværksætte foranstaltninger for andre floder end dem, der er nævnt i forordningen. Kommissionen vurderer medlemsstaternes indsats hvert tredje år og bemyndiges til at fastsætte tekniske foranstaltninger i form af delegerede retsakter, hvis der er behov for det.

Udsætning og direkte udsætning

Udsætning af laks må kun foretages i floder med vildlaks og må ikke overstige flodens skønnede potentielle smoltproduktionskapacitet. Kommissionen kan fastsætte gennemførelsesbestemmelser om udsætning.

⁹ STECF = Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri.

¹⁰ ICES = Det Internationale Havundersøgelseråd.

Direkte udsætning (det vil sige udsætning af laksesmolt i potentielle laksefloder) må kun foretages, hvis formålet er at genoprette eller øge en bæredygtig selvbærende vildlaksebestand. Derudover skal floden have vandveje med fri vandring, en passende vandkvalitet og et habitat med egnede reproduktions- og vækstbetingelser for laks. Der skal fastlægges et program for overvågning og evaluering, samt bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der fremmer genopretning. Der var foreslået mulighed for støtte fra den daværende Den Europæiske Fiskerifond (EFF) til direkte udsætning.

Ifølge den videnskabelige rådgivning kan udsætningsprocedure have alvorlig indvirkning på den genetiske mangfoldighed. Der må derfor kun udsættes i ovennævnte tilfælde. Da udsætning af laks muligvis er obligatorisk i visse medlemsstater, kan udsætning af laks på anden vis fortsætte i op til syv år efter planens vedtagelse.

Kontrol og håndhævelse

En betydelig del af de kystfartøjer, der fisker efter laks, har en længde på under 10 meter. Derfor indføres en regel om, at alle EU-fiskerfartøjer uanset længde, der har tilladelse til at fange laks, skal føre en logbog over deres aktiviteter. For at sikre at laksefangster ikke fejlrapporteres som havørreder, udvides kravet om forhåndsmeddelelse til flagstaten (jf. kontrolforordningen¹¹) til også at gælde fartøjer på under 12 meter med laks eller havørred om bord.

Servicefartøjer skal have en særlig tilladelse til at fiske efter laks. De pågældende medlemsstater skal opføre tilladelserne i den elektroniske database. Desuden skal de registrere data om tilladelserne til særlige aktiviteter i det elektroniske valideringssystem. Førerne af servicefartøjer skal udfylde og indsende en fangstopgørelse senest den sidste dag i måneden. De pågældende medlemsstater skal senest den 15. i hver måned registrere oplysningerne i de elektroniske systemer.

Mindst 10 % af de samlede landinger skal kontrolleres. Derudover skal det nationale kontrolhandlingsprogram sikre at reglerne overholdes.

Opfølgning og evaluering

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006.

De pågældende medlemsstater indberetter hvert sjette år om gennemførelsen af denne forordning til kommissionen. Kommissionen evaluerer planens effekt på laksebestanden senest et år efter modtagelse af disse indberetninger.

Finlands kompromisforslag fra 2017

Finland har i juni 2017 fremsendt et kompromisforslag med efterfølgende opdateringer. Forslaget drøftes i øjeblikket i BALTFISH-regi, og forventes at blive fremsendt til formandskabet i Rådet inden udgangen af 2017. Da forslaget stadig drøftes, er det usikkert, hvilke elementer forslaget i sin endelige version kommer til at indeholde. I det foreliggende udkast adskiller forslaget sig fra Kommissionens forslag fra 2011 på følgende væsentlige punkter:

- Det rekreative fiskeri er ikke omfattet af forslaget.
- Målene for smoltproduktion er ændret i opadgående retning fra 75 % til 80 %, det vil sige der foreslås mere ambitiøse mål.
- Det foreslås, at alle laks fanget i Østersøen skal individuelt mærkes med henblik på klar identifikation over for kontrolmyndighederne af fiskerfartøjet eller den kommercielle fisker, som har fanget laksen.
- Det foreslås desuden, at alle fartøjer uanset længde skal udarbejde en landingserklæring vedrørende Østersølaks senest 48 timer efter landing. Dette er en udvidelse af reglerne i Kontrolforordningen, som kræver landingserklæring fra fartøjer på 10 m eller derover.
- Det foreslås, at alle udsatte laks på et år eller ældre skal have et klip i finnen af identifikationshensyn, undtagen ved udsætning for at etablere nye laksebestande eller for at understøtte svage laksebestande.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtalte sig om Kommissionens forslag den 22. november 2012.

Europa-Parlamentet lagde særlig vægt på følgende:

- Planen bør omfatte alt rekreativt fiskeri, ikke kun fiskeri fra servicefartøjer.
- Målet for produktionen af smolt bør sættes til 80 % i stedet for 75 % som foreslået af Kommissionen.
- Smolt til udsætning bør mærkes ved finneklipping.

- Kommissionens forslag til kontrol bør opstrammes yderligere, især i forhold til rekreativt fiskeri.

5. Nærhedsprincippet

Laks er en anadrom art¹², som lever både i floder og i havet. Formålet med forslaget er at sikre en effektiv bevarelse i hele østersølaksens vandringscyklus, herunder alle laksebestande i floder. I lyset heraf er det Kommissionens opfattelse, at østersølaksen henhører under "havets biologiske ressourcer" i henhold til TEUF artikel 3, stk. 1, litra d) og dermed et område, hvor EU har enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ifølge Kommissionen ikke anvendelse her.

Rådets Juridiske Tjeneste har vurderet, at begrebet "havets biologiske ressourcer" i artikel 3, stk. 1, litra d) i TEUF omfatter ikke anadrome og katadrome arter uden for den marine del af deres livscyklus og bør udelukkende fortolkes som en henvisning til biologiske ressourcer i marine farvande. Vedtagelsen af bevarelsesforanstaltninger med henblik på anadrome og katadrome arter, som finder anvendelse på ferskvandsdelen af deres livscyklus, falder ifølge Rådets Juridiske Tjeneste ind under den delte kompetence i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra d), i TEUF. Hvis EU-lovgiver ønsker at vedtage bevarelsesforanstaltninger vedrørende denne del af livscyklussen, er det muligt, forudsat at nærhedsprincippet overholdes og at formålet med foranstaltningen er at virkeliggøre et eller flere mål i den fælles fiskeripolitik.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Kommissionens forslag forventes at have statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige primært som følge af det udvidede krav om forhåndsmeddelelser og logbøger for mindre fartøjer samt eventuelle tilpasninger i fiskerisystemet.

Kommissionens forslag forventes at have visse begrænsede negative erhvervsøkonomiske konsekvenser for de erhvervsfiskere, som fisker efter laks i Østersøen særligt som følge af udvidede logbogskrav og forhåndsmeddelelser for mindre fartøjer. Derudover forventes forslaget at have administrative konsekvenser for et meget begrænset antal

¹² Laks tilhører de anadrome fiskearter, der som ungfisk migrerer fra elve og floder ud i havet for at finde næring, og senere som voksne vender tilbage til de samme ferskvandsområder for at gyde.

virksomheder i Danmark, som udbyder fisketure efter laks, samt erhvervsfiskere med fartøjer på under 12 meter.

Det finske kompromisforslag forventes også at indebære visse supplerende negative erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervsfiskere, som fisker efter laks i Østersøen som følge af det foreslåede mærkningskrav.

8. Høring

Kommissionens forslag har i 2011 været forelagt i § 5-udvalget (fiskeri) og § 7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje).

Danmarks Fiskeriforening finder generelt, at forslaget er dårligt videnskabeligt funderet. Foreningen er forundret over, hvis det rekreative fiskeri skal omfattes, at Kommissionen så vælger at begrænse inddragelsen af det rekreative fiskeri til rekreativt fiskeri fra servicefartøjer. Samtidig finder foreningen, at anvendelsen af den potentielle smoltproduktion som målsætning er problematisk. Det fremføres, at vurderingen af en flods produktionskapacitet ikke er så simpel. Der indgår en lang række antagelser, ikke blot om arealet af egnede gydepladser, men også om overlevelsen af lakseynglen. Det anses af foreningen som et stort problem, at man således måler produktionen snarere end gydebestanden.

Danmarks Fiskeriforening finder forslaget til målsætningsdødelighed for laks i det marine miljø besynderlig. Der foreligger ikke, Danmarks Fiskeriforening bekendt, data som kan give en realistisk vurdering af den absolutte bestandsstørrelse. Danmarks Fiskeriforening finder, at der kan være god fornuft i at begrænse udsætninger i floder med vildlaks til disse floders kapacitet. Imidlertid er foreningen uforstående over for ønsket om at bringe udsætningerne af laks til ophør. Endelig finder foreningen ikke, at bestanden af laks i Østersøen er i en sådan tilstand, at der er behov for særlige kontrolforanstaltninger.

Danmarks Sportsfiskerforbund vurderer, at planen udgør et vigtigt værktøj til at redde Østersø-laksen. Foreningen mener som udgangspunkt, at planen har en god mulighed for at få den ønskede effekt. Derudover mener Danmarks Sportsfiskerforbund, at målet bør være endnu mere ambitiøst med en 100 % opfyldelse af potentialet - eventuelt over en længere årrække end de nævnte 10 år.

Danmarks Naturfredningsforening finder umiddelbart, at den flerårige lakseplan for Østersøen ser fornuftig ud, herunder et skrappere

kontrolregime og indgrebsmuligheder. Danmarks Naturfredningsforening påpeger, at der er seriøse problemer med, at alt for få laks vender tilbage til gydepladserne i alle Østersøens væsentlige laksefloder, hvilket ifølge foreningen kun kan tolkes således, at dødeligheden af laks er for stor i forhold til det forudsatte, uanset om det skyldes ulovlig og urapporteret fangst eller andet. Planen bør efter foreningens opfattelse strammes yderligere op på alle relevante fronter for at sikre tilstrækkelig opgang til gydepladser – det vil sige lavere fiskeridødelighed og langt strengere kontrol og håndhævelse.

Danmarks Naturfredningsforening finder desuden, at der er en modstrid mellem MSY som bæredygtig målsætning og målet om at opnå en potentiel smoltproduktion på 75 % i laksefloderne. Det forekommer, at målet må sættes til 100 % smoltproduktion for at sikre bestandens nødvendige reproduktion som grundlag for en fangst af størrelsen MSY. Det vil kræve en stor indsats for at forbedre flodernes fysiske og vandkvalitetsmæssige reproduktionsbetingelser for laksen.

Forslaget har på ny været i høring i § 5-udvalget (fiskeri) og i § 7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje) i september 2017.

Dansk Amatørfiskerforening (DAFF) er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der har til formål at fremme fiskebestandene, herunder også eventuelle begrænsninger i udøvelse af fiskeriet, i det omfang der foreligger dokumentation for, at en given bestand er truet af fiskeri.

Overordnet finder DAFF, at både Kommissionens oprindelige forslag og kompromisforslaget vil fremme bureaukratiet mere end laksebestanden, og at det bør overvejes at minimere kravene om dokumentation og kontrol til det, der giver direkte værdi i forhold til målet. Der synes ifølge foreningen at være en væsentlig mangel på konkret videnskabelig viden om østersølaksens levevis og livsvilkår. Den nødvendige viden bør fremskaffes forud for planlægning af tiltag til ophjælpning af laksebestanden. Der findes for eksempel DAFF bekendt ingen entydig videnskabeligt begrundet metode til at opgøre et vandløbs produktionskapacitet.

Ifølge DAFF bør det langsigtede mål for smoltproduktion i det enkelte vandløb være 100 %, hvorvidt det kan være formålstjenligt med delmål må afhænge af de planlagte indsatser i den enkelte medlemsstat. Eventuelle delmål bør derfor fastsættes og administreres af medlemsstaterne med henblik på på sigt at opnå den fælles målsætning.

Det væsentligste problem for smoltproduktionen er vandkraftværker, vandkvaliteten og prædatorer som f.eks. skarv, hvilke problemer ifølge foreningen skal håndteres individuelt af medlemsstaterne for det enkelte vandløb. DAFF finder, at udsætning i vandløb og mundingen alene skal ske med materiale, der er genetisk identisk med det pågældende vandløbs laksestamme. DAFF vurderer, at støtte til udsætningerne formentlig vil fremme målenes opfyldelse.

DAFF kan ikke støtte hverken Kommissionens udspil eller kompromisforslaget, som det foreligger i sin nuværende form.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DSF) noterer med glæde, at ambitionsniveauet i flodernes smoltproduktion er hævet til 80 %. Foreningen mener stadig, at ambitionen burde være en 100 % smoltproduktion, men hvis der foretages initiativer, som kan bringe produktionen op på de 80 %, så er muligheden for at nå 100 % ifølge foreningen sikkert til stede under alle omstændigheder.

Det finske forslag indeholder ikke en regulering af det rekreative fiskeri, hvorfor foreningen ikke ser nogen anledning til på nuværende tidspunkt at gå i dialog med mulige restriktioner. Hvis Europa Parlamentets kommentarer fra 2012, som indebærer et ønske om at regulere det rekreative fiskeri, denne gang tages ad notam, så har foreningen et bud på, hvad en mulig regulering kan indeholde. Foreningen støtter det finske kompromisforslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er der støtte blandt medlemsstaterne i Østersøen til at udarbejde en flerårig plan for laks i Østersøen.

Flere medlemsstater har forholdt sig skeptiske til, at Kommissionens forslag omfattede fiskeriregulering af floder samt det rekreative fiskeri fra servicefartøjer.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte udarbejdelse af en flerårig plan for lakseforvaltningen i Østersøen. Regeringen arbejder for en flerårig plan, som er i overensstemmelse med målsætningerne i reformen af den fælles fiskeripolitik – herunder hensyntagen til socioøkonomiske konsekvenser, og som på effektiv måde genopretter vildlaksebestanden i Østersøen.

Regeringen arbejder for, at reglerne bliver så enkle og omkostningseffektive som muligt, idet formålet med planen samtidig fastholdes.

Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at konkrete regler for det rekreative fiskeri ikke inkluderes i planen, men kan håndteres for eksempel i forordningen om fiskerimuligheder, hvis det har en betydelig påvirkning.

Regeringen finder, at et kompromisforslag på baseres på opdateret videnskabelig rådgivning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. september 2011.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg.

-
- **Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem den Europæiske Union og Republikken Mauritius,**
 - **Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius, og**
 - **Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius**

KOM (2017) 486, KOM (2017) 483, KOM (2017) 484

1. Resumé

Kommissionen har fremsendt forslag til fornyelse af protokol under fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Mauritius. Aftalen blev parafet den 26. april 2017 og har en varighed på 4 år. Den hidtidige protokol udløb den 27. januar 2017. Aftalen er en del af EU's netværk af fiskeripartnerskabsaftaler om tun og

andre stærkt vandrende arter. Den nye protokol har en referencetonnage på i alt 4000 ton for alle arter. Den nye protokols samlede finansielle modydelse er fastsat til 2.300.000 € (ca. 17,13 mio. kr.) for hele perioden på fire år. Hertil kommer redernes betaling.

2. Baggrund

Kommissionen har fremsat forslag om:

- Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem den Europæiske Union og Republikken Mauritius, KOM (2017) 486,
- Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius, Kom (2017) 483
- Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelser, der er omhandlet i i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius, KOM (2017) 484

Forslagene er oversendt til Rådet den 18. september 2017 i en dansk sprogudgave.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, i sammenhæng med henholdsvis TEUF artikel 218, stk. 5, TEUF artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 7, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Forslagene forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

3. Formål og indhold

EU og Mauritius har forhandlet om indgåelse af en ny fiskeriprotokol om EU's adgang til fiskeri i de mauritiske farvande. Teksten til den nye fiskeriprotokol, som fastsætter fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, blev parafet den 26. april 2017. Fiskeriprotokollen gælder for en periode på fire år fra den midlertidige anvendelse af protokollen. Den hidtidige fiskeriprotokol med Mauritius udløb den 27. januar 2017.

Det overordnede formål med aftalen er at styrke samarbejdet mellem EU og Mauritius med henblik på at etablere udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne i Mauritius fiskerizone i begge parter interesse.

Hensigten er at give EU's fiskefartøjer fiskerimuligheder i mauritiske farvande af på grundlag den bedste tilgængelige videnskabelig rådgivning, under hensyntagen til henstillingerne fra Kommissionen for tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC), og hvor relevant, inden for grænserne af det disponible overskud. Både EU og Mauritius er medlemmer af IOTC. Aftalen er en del af EU's netværk af fiskeripartnerskabsaftaler om tun og andre stærkt vandrede arter.

Protokollen indeholder som den tidligere protokol en specifik sektorstøtte til blandt andet at udvikle nationale planer navnlig angående kontrol og bekæmpelse af ulovligt fiskeri. Parterne forpligter sig til at skabe forudsætningerne for at fremme samarbejdet inden for havøkonomi. Der kan blandt andet samarbejdes om akvakultur, bæredygtig udvikling af havene, maritim fysisk planlægning, havenergi og havmiljøet. Parterne forpligter sig til at tilskynde fartøjer med tilladelse til at øge deres landinger i Mauritius under hensyntagen til de driftsmæssige forhold. I henhold til protokollen forpligter partnerne sig til at udvide samarbejdet mellem EU og Mauritius om at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Ligeledes forpligter parterne sig til at gennemføre aftalen i overensstemmelse med artikel 9 i Cotonu-aftalen om de væsentlige elementer vedrørende menneskerettigheder, de demokratiske principper og retsstatsprincippet og det grundlæggende princip om god regeringsførelse.

På baggrund heraf indeholder protokollen blandt andet bestemmelser om, at protokollen suspenderes i tilfælde af brud på menneskerettigheder eller alvorlige tvister om fortolkningen af protokollen.

Parterne vil fortsat konsultere hinanden i den blandede komité¹³, hvor blandt andet protokollens mål om ansvarligt fiskeri og sektorstøttens nærmere udformning ville blive behandlet, således at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne. Endelig forpligter parterne sig til at respektere gældende resolutioner, henstillinger og de relevante forvaltningsforanstaltninger, der er vedtaget af IOTC med henblik på bevarelse og ansvarlig forvaltning af fiskeriet.

¹³ Den Blandede komité består af repræsentanter fra EU og Mauritius. Komitéen har blandt andet til opgave at aftale ændrede fiskerimuligheder, hvis dette bliver relevant samt at evaluere aftalen løbende.

Der skabes fiskerimuligheder for 40 notfartøjer (41 i den tidligere protokol) og 45 langlinefartøjer med flydeline (uændret i forhold til den gamle protokol). Op til 20 forsyningsfartøjer kan bistå EU fartøjerne, der har fiskeritilladelse til at fiske i Mauritius farvande, med fiskeriet, med mindre andet er fastsat i IOTC reglerne. Fartøjerne er hovedsageligt fra Frankrig og Spanien, mens Italien og Portugal kun har få fartøjer. Fiskeriprotokollen giver disse fartøjer adgang til fiskeri efter 4.000 tons tun og tunlignende arter (stærkt vandrende arter).

Fiskerimuligheder vil kunne justeres op og ned i den blandede komité, hvis de henstillinger og resolutioner, der er vedtaget inden for rammerne af IOTC, bekræfter, at en sådan revision vil sikre en bæredygtig forvaltning af tun og tunlignende arter i Det Indiske Ocean.

Den nye protokols samlede finansielle modydelse er 575.000 € (ca. 4,28 mio. kr.) årligt og bygger på;

- a) EU betaler et årligt beløb for adgang på 220.000 € (ca. 1,63 mio. kr.) for en referencemængde på 4.000 tons og
- b) et specifikt beløb på 220.000 € (ca. 1,63 mio. kr.) pr. år. til støtte for og gennemførelse af Mauritius sektorpolitik for fiskeri og
- c) et yderligere beløb på 135.000 € (ca. 1 mio. kr.) til støtte for udviklingen af en havpolitik og – økonomi i overensstemmelse med målene i protokollen.

I den tidligere protokol betalte EU 660.000 € (ca. 4,91 mio. kr.) for adgang mod en højere referencemængde på 5.000 tons, mens beløb til udviklingen af sektorpolitikken og havpolitikken udgjorde 302.500 € (ca. 2,25 mio. kr.) pr. år. Dertil kommer redernes betaling.

Evalueringsrapport om fiskeriprotokollen

Den tidligere protokol er blevet evalueret for DG Mare og evalueringsrapporten er offentliggjort den 12. februar 2016. Det fremgår blandt andet af evalueringsrapporten, at EU's notfartøjer fanger bugstribet tun, gulfinnet tun og storøjet tun. Storøjet tun og bugstribet tun overudnyttes ikke, mens der er en vis overudnyttelse af gulfinnet tun i IOTC-området. Samlet set har EU flåden hovedsageligt fiskede på overskudsressourcer, men kun på en meget tynd margin

Samlet set konkluderes det i rapporten, at protokollen er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik, IOTC resolutioner og fiskeriforvaltningstiltag og at der er god sammenhæng til regionale politikker på en række områder. Det konkluderes endvidere, at aftalen

har været gavnlig for begge parter. Det anbefales derfor, at en ny aftale indgås, så den gensidige gavnlige fortsættelse af aftalen kan videreføres.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslag til endelig indgåelse af nye fiskeripartnerskabsaftaler med tilhørende protokol kan først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget om en ny protokol har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller administrative konsekvenser ud over indvirkning på EU-budgettet. Ifølge forslaget forventes en samlet udgift på ca. 2,3 mio. € (ca. 17,13 mio. kr.) på EU's budget over en fireårig periode i finansiell modydelse. Den finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved aftalen i gennemsnit over de fire år på ca. 86.250 kr. pr. år ved gennemsnitlig en årlig budgetudgift for EU på 575.000 € (ca. 4,31 mio. kr.).

Forslaget har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet der ikke er danske fartøjer, som fisker på de omhandlede kvoter.

8. Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes tilslutning til forslaget i Rådet.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig i relation til den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension generelt til principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder særligt

- at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's

fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Specifikt for så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige

- forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne, og
- størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen lægger vægt på, at fiskeri under fiskeripartnerskabsaftalerne alene må foregå på et overskud af fiskeressourcer.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Desuden lægger regeringen vægt på, at den nye fiskeriprotokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19.-20. marts 2012 og er i overensstemmelse med de generelle principper om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler i forordningen om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen).

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.